

Drugi doroczny przegląd mebli w IWP

W dniach 20.6. do 5.7. w salach Instytutu Wzornictwa Przemysłowego odbywał się drugi doroczny pokaz mebli i sprzętów domowych, reprezentujący zarówno dotychczasowy dorobek nowego polskiego meblarstwa jak i szczególnie nowe wzory mebli, które uzyskały akcept i wejdą do produkcji przemysłowej.

Wystawcami mebli i sprzętu domowego w tym roku byli:
Centralny Zarząd Przemysłu Meblarskiego.
Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego.
Centralny Zarząd Wyrobów Drzewnych.
Instytut Wzornictwa Przemysłowego.

Ponieważ Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego będzie w stosunku do swych eksponatów wypowiadać się samo na łamach Przemysłu Drzewnego nie będziemy na tym miejscu omawiać licznych, nieraz b. interesujących modeli Laboratorium.

Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego wystawił modele mebli:

- a) przyjętych w latach ubiegłych, a dotąd stale produkowanych,
- b) nowy asortyment mebli otrzymanych już z produkcji przemysłowej — są to wzory przyjęte na zeszłorocznej wystawie mebli,
- c) nowe modele mebli, jeszcze nie produkowanych, które zostały przedstawione do zatwierdzenia.

Z grupy a) wymienić należy wystawione meble mieszkaniowe; składają się one z szeregu kompletów mieszkalnych, jak sypialnie, zestawy kuchenne oraz znaczną ilość mebli pojedynczych, do których zaliczyć należy różnego rodzaju szafy, kozetki, tapczany, pojedyncze łóżka, stoły i krzesła.

Z grupy drugiej zasługują na uwagę meble segmentowe nawet tak trudne dla tego rodzaju rozwiązania jak kredens, składający się z 4 części niezależnych: dwie boczne części mogą służyć zastępczo jako bieliźniarki lub tp., dolna część stanowi właściwy kredens a górna tworzy biblioteczkę.

Inny zestaw segmentowy składa się z 6 części: górna część tworzy sekretarzyk a może być również używana jako górna część kredensu.

Jako rzecz zasługującą na uwagę zaznaczyć należy wprowadzenie przez przemysł meblarski innowacji w konstrukcji łóżek; polega ona na zastosowaniu, zamiast materaców metalowych, siatkowych lub sprężynowych, wkładów drewnianych; wkłady te, dobrze opracowane i wypróbowane, nie ustępują niczym, jeżeli chodzi o sprężynowanie, siatkom metalowym. Są one natomiast znacznie tańsze oraz lżejsze. Jako dalsze ulepszenie w tym kierunku należy zaznaczyć ciekawe rozwiązanie zastosowane w konstrukcji łóżek drewnianych: jest nim siatka drewniana, umocowana na stałe w bokach łóżka. W ten sposób ilość elementów łóżka zmniejsza się z normalnych 5 do zaledwie 3 (2 szczyty oraz środek, którym jest materac sprężynowy z listew drewnianych, połączonych z bokami łóżka.)

Rozwiązanie to, którego autorem jest ob. Witkowski przynosi dalsze oszczędności w materiale, kosztach robocizny i przyczynia się do uzyskania niskiej ceny nabycia.

W grupie mebli wypoczynkowych na uwagę zasługuje tapczan o materacu kombinowanym; jego płaszczyznę nośną stanowią listewki wsparte na metalowych sprężynach. Rozmieszczenie to wpływa na oszczędność zużycia wyściółki materaca przy zachowaniu dostatecznej elastyczności mebla.

Innym, ciekawym i pomysłowym rozwiązaniem jest materac leżanki, który nie posiada sprężyn a zamiast nich użyto tutaj nie nadające się już do innego wykorzystania wykończone z starych opon samochodowych, które ujęte w odpowiedni sposób i odpowiednio rozmieszczone, całkowicie spełniają zadania urządzenia sprężynującego. Widzimy tu ciekawy pomysł racjonalizatorski wykorzystania zużytego w jednym zakresie przedmiotu do dalszego użytku w innym.

Chcąc wyczerpać listę pomysłów, stosowanych przez projektantów i konstruktorów przemysłu drzewnego, należy wspomnieć o zastosowaniu przy wyrobie stołów kuchennych płyt fenolowych, którymi wykładane są blaty stołów. Płyty te są ściśle, gładkie, są niepalne, co jest ważną ich zaletą, łatwe do zmywania również gorącą wodą i pozwalają na niestosowanie ceraty.

Zainteresowanie wzbudzał komplet sypialny wykonany z nowego tworzywa płyty „bucas“ (płyta wiórkowa) o oryginalnym deseni marmurkowym.

Z kompletów mebli wymienić należy: komplet sypialni 1105, składający się z 2 łóżek, szafy, toaletki, 2 stolików nocnych, stolika okrągłego, 2 taboretów, wykończony na orzech polerowany.

Komplet ten cechują płaszczyzny proste a zestaw robi wrażenie dobrze przemysłanej całości, projektował sypialnię E. Węclawski.

Innym zwracającym uwagę zestawem jest pokój jadalny; w skład kompletu wchodzi: stół rozsuwany na 12 osób, kredens bez nadstawki, krzesła. Całość wykonana jest z brzozy barwionej na kolor ciemnego orzecha, polerowany na wysoki połysk. Płaszczyzny wewnętrzne są politurowane; projektował również ob. Węclawski.

Z nowych modeli na uwagę zasługuje szafa 4-drzwiowa projektu Węclawskiego; posiada ona b. ciekawe rozwiązanie wnętrza. Do wewnętrznej płaszczyzny drzwi wbudowana jest na stałe bieliźniarka o 5 kondygnacjach; przy otwieraniu drzwi wysuwa się ona automatycznie na zewnątrz, co b. ułatwia wyjmowanie lub układanie bielizny wzgl. znalezienie szukanego przedmiotu.

Druga część każdej połowy szafy jest przeznaczona do zawieszania ubrań, przy czym z tyłu bieliźniarki zajmującej połowę głębokości szafy znajduje się przestrzeń przeznaczona na zawieszanie krótkiej odzieży. Dół szafy przystosowany jest do przechowywania obuwia, które spoczywa na specjalnych drabinkach, leżących na dnie szafy.

Komplet sypialny oznaczony numerem 1110, standart B, zwraca uwagę swą prostotą; jest on praktyczny i tani. Składa się z 2 łóżek, szafy 3-drzwiowej, 2 szafeczek nocnych, toaletki, 2 krzesełek. Całość wykonana z drewna jesionowego. Cechą charakterystyczną konstrukcji jest zastosowanie sklejek z wyeliminowaniem płyt stolarskich.

Komplet sypialny Nr 1109 reprezentuje meble o wyższym standardzie; wykonany w jesionie, jest wykończony na francuski mat. Na specjalną uwagę zasługuje szafa 3-drzwiowa, b. starannie wykończona, posiadająca specjalny schowek na odzież w danym sezonie nie używaną.

Instytut Wzornictwa Przemysłowego wystawił szereg zestawów mieszkaniowych jak również i pojedynczych sprzętów. Spośród zestawów wystawiane były: sypialnie M. Chomentowskiej (zdjęcia nr 1) opisywane w majowym Biuletynie I.W.P., przedpokoje Śliza i Naleśniakowej, opisywane w lipcowym Biuletynie, sprzęty dla Funduszu Wczasów Pracowniczych, projektowane przez Żmudzińską, Śliza i pokój stołowy projektu T. Kasprzyckiego; dwa ostatnie komplety będą omawiane oddzielnie w następnym Biuletynie I.W.P.

Z mebli pojedynczych, demonstrowanych przez Zakład Meblarski I.W.P. wymienić należy toaletkę projektu A. Szerbskiej, (standart B) składającą się z 3 części: ruchomego lustra, podłużnej części stolikowej, posiadającej wysuwaną szufladkę w części środkowej, oraz 2 pudełek bocznych, których płytki górne obracają się zawiasowo na boki, oraz 4 nóżek, na których wsparta jest toaletka.

Całość wykonana jest z jesionu i wykończona nitrolakiem bezbarwnym (zdjęcie 6).

Półki zestawne T. Kasprzyckiego, standart B, wykonane z drewna brzoźowego, element zestawny składa się z 3 półek, powiązanych nóżkami masywnymi; elementy można zestawiać bądź szeregowo, przy czym deski półek stykają się ściśle ze sobą, bądź też pionowo, jedna na drugiej. W drugim wypadku przypadkowemu zsunięciu się elementu wyższego zapobiegają półkoliste zakończenia nóżek, którym odpowiadają półkoliste wgłębienia nóżek niższej półki; ta kombinacja powtórzona raz w układzie frontowym a drugi raz w bocznym uniemożliwia zupełnie przypadkowe zsuniecie się górnego elementu.

Tapczan tego samego projektanta (zdjęcie 10 i 11) standart B, sosnowy kryty okleiną, posiada sprężynowy materac tapicerski; skrzynia daje pomieszczenie na pościel; całość rozbierana.

Jako cechę charakterystyczną sprzętu wymienić należy wezgłowie posiadające materacyk obity tkaniną, którą kryty jest materac.

Ten ostatni może być obracany na kółkach drewnianych tak wzdłuż jednego boku tapczanu jak i wzdłuż drugiego (po uprzednim przesunięciu boków skrzyni).

Stół okrągły H. Śliza, standart A, z brzozy barwionej na kolor ciemny, jest sprzętem rozsuwanym, posiada oskrzynię (zdjęcia 4 i 5).

Szafa 3-drzwiowa tegoż projektanta (standart B) z drewna brzoźowego, wykończona na półpołysk w kolorze jasnym. Lewa strona szafy stanowi bieliźniarkę, prawa jest pomieszczeniem do zawieszania odzieży. Cechą znaną mebla jest odchylenie obu płaszczyzn bocznych szafy (wytyczonych przez skrzydłowe drzwi) ku tyłowi, co daje oryginalne rozwiązanie. Inną cechą charakterystyczną mebla jest to, że rozebrana do transportu tworzy opakowanie dla wszystkich swych części składowych (zdjęcia 8 i 9).

Fotel wypoczynkowy, również H. Śliza, standart B, tapicerski, znamieny jest tym, że tapicerka ułożona jest luźno w szkielecie fotela, umożliwiając regulowanie kąta położenia całego oparcia przez przesuwanie drażka zamocowanego ruchomo na tylnych nogach sprzętu.

Inny fotel tego samego projektanta, standart B (zdjęcia 2 i 3) z drewna brzoźowego, utrzymanego w jasnym tonie — pokryty tkaniną dekoracyjną wykonaną jako transpozycja wzorów tkaniny ludowej, zaprojektowanej w zakopiańskim zespole młodzieżowym przez ob. Szczeba Kazimierz.

Stoły: okrągły rozsuwany, standart B, bezoskrzyniowy, sosnowy — kryty okleiną brzoźową o nowym systemie umo-

cowania nóg (są one do transportu rozkręcane). Stół kwadratowy, rozsuwany, z drewna bukowego; nogi na stałe połączone parami, całość rozbierana do transportu, daje 3 elementy: dwie pary nóg oraz płytę (z zapasami).

Leżanka projektanta H. Śliza, standart B, z drewna bukowego, wykończona w jasnym odcieniu na półpołysk; jej cechą charakterystyczną jest zastosowanie drewnianych listew jako urządzenia sprężynującego. Inną jej cechą jest możność regulowania kąta nachylenia podglówka; całość obita jest tkaniną o wzorze ludowym.

Stół brzoźowy, jasny projektanta prof. Jana Kurzątkowskiego, standart B, posiada dwie dodatkowe części płyty, chowane normalnie pod główną częścią płyty; w wypadku potrzeby powiększenia powierzchni stołu są one wyjmowane i układane na poziomych wspornikach, wysuwanych na obie strony spod górnej części płyty.

Łóżko T. Kasprzyckiego, o prostym kształcie (standart C), z drewna sosnowego kryte okleiną brzoźową wykończoną na półpołysk w tonie jasnym, posiada nóżki, obsadzone na deskach bocznych, przystosowane do użycia siatki metalowej.

KRONIKA I.W.P.

W roku bieżącym Zakład Meblarski Instytutu Wzornictwa Przemysłowego demonstruje modele swych mebli za granicą.

Tak więc na Międzynarodowych Targach w Izmirze (Turcja) wystawiony będzie gabinet, wykonany w okleinie orzechowej a odznaczającej się oryginalnością konstrukcji, produkowany w małej serii jest on specjalnie starannie wykończony. Bliższy opis zestawu podany był w styczniowym Biuletynie I.W.P. z br.

Na wystawach gospodarczych w Chińskiej Republice Ludowej w Pekinie i Szanghaju demonstrowane będą meble świetlicowe, projektowane przez T. Kasprzyckiego w składzie: biblioteczka dwudrzwiowa, mównica, gablotki na książki, stolik świetlicowy, wieszak zbiorowy, krzesło, dwa taborety i ława świetlicowa. Poza meblami świetlicowymi wystawione będą: stół rozsuwany i krzesło — projektanta H. Śliza, oraz półki zestawowe ob. Szlekysa.

Wreszcie na Międzynarodowych Targach w Lipsku wystawiony będzie pokój mieszkaniowy projektanta ob. Szlekysa, zawierający 3-drzwiową szafę, kredens, stół i krzesła, w którym duże płaszczyzny drewniane pokryto lekką tkaniną dekoracyjną, dającą się wymieniać lub odświeżać przez samego użytkownika.

Ponadto na Wystawę Lipską wysłano fotel miękki i kwietnik H. Śliza, oraz stół rozsuwany i krzesło twarde, projektu prof. Jana Kurzątkowskiego.

S.T.

ANKIETA CZYTELNICZA

Termin nadsyłania odpowiedzi na ankietę czytelniczą o książce technicznej, ogłoszoną przez Redakcję „Głosu Pracy” i Państwowe Wydawnictwa Techniczne, został przedłużony do dnia 15 października 1953 r. Wyniki ogłoszone będą do dnia 1 grudnia 1953 r.

Ankieta polega na udzieleniu odpowiedzi na następujące pytania:

1. Podaj tytuł i autora książki technicznej (lub książek) wydanej przez Państwowe Wydawnictwa Techniczne, która pomogła ci w zdobyciu lub pogłębieniu twojej wiedzy zawodowej.

2. Jakie realne korzyści dało ci przeczytanie tej książki (np. opracowanie pomysłu racjonalizatorskiego, polepszenie jakości produkcji, opanowanie nowej techniki, udoskonalenie metod pracy, zwiększenie bezpieczeństwa pracy itp.)?

3. W jakim stopniu książka ta została spopularyzowana w twoim środowisku, jaką rolę w nim odegrała?

4. Jakie są dobre, a jakie złe strony tej książki (czy jest napisana w sposób jasny i zrozumiały, czy rysunki są czytelne i łatwe do zrozumienia, czy jest ich dostateczna ilość, czy druk jest odpowiedni dla czytelnika, czy i które części tej książki należałoby przerobić w następnym wydaniu i w jaki mianowicie sposób itd.)?

5. Na jakie tematy należałoby opracować nowe książki techniczne?

6. Czy wypożyczasz książki techniczne z biblioteki fabrycznej, związkowej lub innej? Jeżeli tak, to z jakiej?

7. Czy kupujesz książki techniczne? U kogo — w księgarni, czy u kolportera zakładowego?

8. Jakie masz inne uwagi lub życzenia dotyczące książek technicznych?

W odpowiedzi należy podać: nazwisko i imię, adres, wiek, zawód, stanowisko i wykształcenie.

Odpowiedzi należy nadsyłać w terminie do dnia 15 października 1953 r. do Redakcji „Głosu Pracy” Warszawa, Smolna 12; na kopercie zaznaczyć: „Ankieta czytelnicza”.

Za najlepsze odpowiedzi przyznane będą ich autorom następujące nagrody: 3 nagrody po zł 400, 6 nagród po zł 300, 10 nagród po zł 200 oraz 50 nagród książkowych. Wyróżniające się odpowiedzi będą drukowane na łamach „Głosu Pracy” i honorowane według stawek autorskich.

Sąd konkursowy składa się z przedstawicieli: redakcji „Głosu Prasy”, Państwowych Wydawnictw Technicznych i Naczelnej Organizacji Technicznej.